

пристъпвамъ но не сварихъ да го спрѣ; дваждъ вече той бѣ проболь жертвата си, и когато са навеждаше надъ него азъ обладанъ отъ ужасъ и отъ негодованіе повалихъ долу убиеца. Той паднѣ безъ никое съпротивяванье, и туй ма кара за да помыслиж че той не е былъ въ ума си когато извърши убійството, защото азъ като са продигамъ едва сега отъ болестъ немахъ толкози сила щото съ едно блѣсванье да го свалѣ на земята, който е и младъ и както видите съ яко тѣлосложеніе.

— Отвори си очитѣ, помърдай си устата, рече сотникътъ; говори ты подсѣдимый! какво имашъ да противопоставишъ за своя защита!

— За моя защита? а, а? свега работа сторихъ. Когато дѣрпата въщица пуснѣ на мене змѣята и сама Еката заглушаваше слуха ми съ неударимытѣ свои смѣхове . . . какво трѣбаше да направѣж? но осѣщамъ че страдажъ, нарани ма огненыйтъ езикъ на змѣята. Заведи ма на леглото ми, и доведи ми лѣкаря и старыйтъ Екулапъ ще побърза да доде ако му кажешъ че съмъ гъркъ. Увы! смилете ма! огнь гори въ мозака на коститѣ ми и на главата ми. цѣла пещъ съмъ!

И като нададе единъ остъръ и страшенъ вѣкъ паднѣ на рѣцѣтъ на предстоящитѣ.

— Лудува, рече римскійтъ вопиѣ покъртенъ, въ безуміето си, види са, е убилъ свещеника. Кой отъ васъ го е виждалъ днесъ?

— Азъ рече единъ отъ предстоящитѣ. Като минуваше по край дугеня ми той ма доближи и са виждаше поздравъ отъ синца ни.

— И азъ го видѣхъ преди половинъ часъ на пѣтя, той си приказваше самъ си и правяше странны рѣкодвиженія, бѣше въ таквози състояніе както го описа египтянинътъ.

— Туй е потвърдѣніе на първото свидѣтелство, трѣба на зла честь да повѣрвамъ че той е убиецътъ. Какъто и да е нека го заведѣжъ у Претора. Жално, толкози младъ и богатъ! но престѣпленіето е ужасно, убитыйтъ е свещеникъ на Изида, и най-лощето облеченъ въ жреческата си одежда и убійството са извърши на прага на единъ отъ най-древнитѣ храмове на града!

Тѣзи думы напомнижъ на рѣдстоящитѣ за светотатѣството, когато до нея минува множеството считаше престѣпленіето само достоосѣдателно. Сичкытѣ прочее са обладахъ отъ религиозенъ ужасъ.

— И трѣба ли да са чудимъ дѣто са потърси рѣди малко земята? рече единъ; този звѣрь е ходѣлъ по нея.